

faae at høre, at de skulle betale $\frac{1}{2}$ Ore mere for Pundet af Kampesten. Men selv om det ikke gjælder dem, selv om Grændsen maatte ikke drages saaledes, vil jo dog Prisen af $\frac{1}{10}$ Ore for almindelige Brosten blive ganske betydelig, hvis den virkelig gaar igjennem, men det antager jeg nu ikke, at den gjør. Jeg antager ikke, at de, der fremtidig skulle lægge Stenbro, ville opnaa en saa enorm Forøgelse af Prisen paa Brosten, men at den vil blive forhøiet Noget, er dog ganske sikkert, og her har man altsaa igjen et Exempel paa, hvorledes man af Hensyn til ganske snævre Kredse af Virksomheder beskatter Forbrugerne, og derigjennem hele Samfundet, og det er den Slags, jeg mener, man skal være meget varsom med.)

Der er dernæst en hel Del andre Poster, som der kunde være Grund til at nævne, men jeg skal indskrænke mig til at nævne et Par, og først Papir. Hver Gang, man har forhandlet Toldlovsforslaget, enten i dette eller i det andet Thing, har der, saavidt jeg veed, været Enighed om at foreslaa en Nedsættelse i Tolden paa Papir i det Hele. Ministeren er denne Gang kommen til det Resultat, at disse Poster tilfammen maatte have en Forhøielse paa omtrent 9,000 Kr. Forrige Gang, denne Sag behandledes her i Thinget, foreslog den høitærede Minister en Nedsættelse, der svarer til den nu foreslaaede Forhøielse, men Landsthinget gik i sin Behandling af Forslaget i 1882—83 betydelig videre i Retning af Nedsættelse. Efter at vi paa det Omraade have faaet en af de Ringe, som den første ørede Taler nævnte — en Ring, som man altsaa maa forudsætte kan arbejde billigere, end de enkelte Fabrikker ville kunne gjøre, idet den skal indkjøbe sine Varer i store Partier, og indrette sig med Hensyn til Produktionsforhold og Afsetningsforhold, saaledes som den anser det for heldigt ved at fordele Virksomheden mellem de forskjellige Fabrikker — skjønner jeg ikke, at der er rigtig god Mening i at vente, at en saadan Fabrikvirksomhed skal trænge til at faae yderligere Beskyttelse i Stedet for Nedsættelse samtidig med, at den ogsaa faar den almindelige Fordel, der følger af, at Kul bliver fri. Meget beklageligt er det, at den høitærede Minister efter dette Forslag i Stedet for at komme til Nedsættelse paa Tømmer og Træ, saaledes som man altid har tænkt sig ved alle tidligere Toldlovsforslagsbehandlinger, tværtimod er kommen til en Forhøielse. Begrundelsen deraf er Hensynet til Sverige, til den forventede Traktat med Sverige, som den høitærede Minister imidlertid slet ikke forventede. Det er beklageligt, at man af Hensyn til saa-

danne Ting, der ligge ude i Fremtiden, og som der maatte vil være en temmelig lille Fornøielse ved at faae, hvis man engang faaer det, skal ikke blot opretholde, men endogsaa forhøie Prisen paa et saa almindeligt og dog af Alle saa benyttet Emne som Træ. — Paa hele den store Post, Manufakturvarer, der jo er den største Post af alle i hele Forslaget, udgjør den samlede Nedsættelse jo ikke mere end 38,000 Kr. Der er, som den første ørede Taler nævnte, foretaget en stor Mængde Omposteringer, og man er i det Hele gaaet i Retning af at simplificere Tarifen paa dette Punkt, og der er ogsaa en hel Del Bestemmelser, der maa siges at være hensigtsmæssige. Men efter hvad jeg har ladet mig sige fra saghyndig Side, er der ikke saa, der rumme saavel Modsigelser som rene Uretfærdigheder, og navnlig vil der vistnok være Grund til at foretage større Nedsættelser paa en Del af de tungere, almindeligst benyttede og billigste Varer. Men det skal jeg nu ikke komme ind paa her, det vil der blive bedre Leilighed til, naar Forslaget kommer i et Udvalg. I denne Forbindelse kan jeg ikke undlade at gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at det vilde være meget ønskeligt, om den høitærede Minister ikke ganske havde afvist Tanken om en Værditold, men i det Mindste paa visse Punkter var kommen dertil i Stedet for til en Vægttold. Jeg tror ikke, det lader sig gjøre at træffe en nogenlunde retfærdig Fordeling af disse i Prisen saa høist forskjellige Varer, som Manufakturvarer ere, dersom man ikke dog til en vis Grad vil anvende Værditold. Fra dette Things Side har man dog tidligere ikke været helt utilbøielig til at gaa ind paa en Værditold. I det Forslag, der blev forelagt her i 1882—83, foreslog Landsthinget at anvende denne Bestatningsmaade paa Tobak, hvad der vel ogsaa kunde være særdeles god Anledning til. Jeg kan ikke tænke mig Andet, end at Værditold, indenfor visse Grændser, ogsaa overfor Manufakturvarer vilde kunne anvendes. Den vilde navnlig have den meget store Betydning, at den vilde anspore vore hjemlige Fabrikker til at lægge sig efter at fabrikere bedre Ting i Stedet for, at de, som det nu meget hyppig er Tilfældet paa dette Felt, fabrikere de allertarveligste Ting, da det, saaledes som Tarifen nu er, betaler sig bedst, fordi de tungeste Ting, selv om de ere de billigste og de daarlige, ere de høist beskattede. Dette fører til, at man laver f. Ex. Tøier herhjemme, hvor det er drevet saavidt i Daarlighed, at der er 5 pCt. Uld i og 95 pCt. Snabs. Naar man overhovedet skal have